

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 februari 2018 met nummer RvVb/A/1718/0593
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0158/A

Verzoekende partij	de heer Frans WILLEMS vertegenwoordigd door advocaten Yves LOIX en Jo VAN LOMMEL, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN
Tussenkomenende partij	de nv CENTERBETON vertegenwoordigd door advocaat Tom ROBEYNS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 2360 Oud-Turnhout, Dorp 8

I. BESTREDEN BESLISSING

Verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 17 november 2015 de vernietiging van de beslissing van verwerende partij van 24 september 2015.

Verwerende partij heeft het administratief beroep van verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals van 15 juni 2015 onontvankelijk verklaard.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de gedeeltelijke ontbossing, opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en het plaatsen van een breekinstallatie met geluidsscherm op de percelen gelegen te Herentals, Poel 11, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers. 616G, 614D, 616C, 615, 612C.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
Tussenkomenende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 februari 2016 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat tussenkomenende partij met een beschikking van 14 maart 2016 toe in de debatten.

2.
Verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. Tussenkomenende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. Verzoekende partij dient een wederantwoordnota in. Verwerende partij dient een laatste nota in.

3.
De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 9 mei 2017.

Verzoekende partij en verwerende partij verschijnen schriftelijk. Advocaat Sara PAUWELS *loco* advocaat Tom ROBEYNS voert het woord voor tussenkommende partij.

4.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

1.

Tussenkommende partij dient op 4 maart 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “de gedeeltelijke ontbossing van een perceel, opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en het plaatsen van een breekinstallatie met geluidsscherm” op de percelen gelegen te Herentals, Poel 11.

2.

De percelen liggen volgens het gewestplan ‘Herentals-Mol’, vastgesteld bij koninklijk besluit van 28 juli 1978, in groengebied en reservegebied voor ambachtelijke bedrijven en KMO’s.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het bijzonder plan van aanleg ‘ambachtelijke zone Laagland’, goedgekeurd op 18 juni 1984, waarin ze worden bestemd als ambachtelijke zone.

3.

De milieudienst van Herentals adviseert op 27 april 2015 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

De hinder veroorzaakt door de aangevraagde activiteiten zijn stofhinder, geluidshinder en trillingen en in mindere mate bodemverontreiniging. Een aantal voorzieningen zijn opgenomen in de bouwaanvraag om hinder te beperken zoals het aanleggen van een aarden berm, het plaatsen van een geluidswand en een gedeeltelijke verharding van de ondergrond waar de activiteiten zullen plaatsvinden.

Er zijn nog bijkomende maatregelen nodig om deze hinder te beperken tot het aanvaardbare.

...
...

Om stofhinder te voorkomen moet minstens het terrein worden verhard in de werkzone, de opslagzone en de toegangswegen. ...

De stapelhoogte mag maximaal 3 meter bedragen zodat tijdens het bewerken van het restbeton het geluid en stof door de berm wordt opgevangen.

Omdat de breekinstallatie ook heel wat trillingen veroorzaakt is het noodzakelijk dat deze op een constructie wordt geplaatst die de trillingen opvangt en de overdracht naar de bodem en omgeving beperkt tot het aanvaardbare.

...”

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Toetsing aan de regelgeving en de stedenbouwkundige voorschriften ...

Wetgeving

- Het terrein ligt volgens het gewestplan Herentals-Mol (KB van 28/07/1978) in groengebied en reservegebied voor ambachtelijke bedrijven KMO's. De bestemming van het gebouw, KMO, voldoet niet aan de geldende voorwaarden voor groengebied of reservegebied voor ambachtelijke bedrijven KMO's volgens het KB van 28/12/1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp gewestplannen en gewestplannen. Door middel van een BPA werden de voorliggende terreinen echter omgezet en is het terrein niet meer als groengebied of reservegebied te beschouwen, maar als volwaardige ambachtelijke zone.

...

MER-Screening

De aanvraag heeft betrekking op een project dat opgenomen is in bijlage III van het besluit van 10/12/2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage. De aanvraag bevat een project-m.e.r.-screeningsnota. Een toetsing van het project, aan de hand van deze project-m.e.r.-screeningsnota, aan de criteria van bijlage II van het decreet van 05/04/1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DARM) wijst uit dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen zal hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.

Planologische voorschriften

Het bijzonder plan van aanleg "ambachtelijke zone Laagland" van 18/06/1984 is van toepassing. Dit bijzonder plan van aanleg werd goedgekeurd onder de vorm van artikel 17 van de wet van 29/3/1962 en 22/12/1970. Dit wil zeggen dat het bijzonder plan van aanleg zich beperkt tot de afbakening van de ambachtelijke zone. Er zijn geen specifieke voorschriften voor het ambachtelijk gebied goedgekeurd binnen dit BPA. De gangbare voorschriften voor industriegebieden/kmo-gebieden volgens het gewestplan zijn daarom van toepassing. Het geldende BPA wordt met de voorliggende aanvraag gerespecteerd.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

Functioneel-verenigbaarheid-verweving-relatie-mobiliteit

De percelen liggen tussen de gewestweg Lierseweg en het Albertkanaal op ongeveer 1 km ten zuidwesten van de Grote Markt van Herentals.

Het perceel is gelegen binnen een BPA met de afbakening van een ambachtelijke zone. Dit gedeelte van de ambachtelijke zone is nog niet ontwikkeld. Het bestaat grotendeels uit bos en er bevindt zich een zonevreemde woning op het naastliggende perceel. De uitbreiding van het betonverwerkend bedrijf met een opslagruimte is te verantwoorden in deze ambachtelijke zone.

Het perceel grenst in het zuiden aan het kanaal.

Het transport tussen het bedrijf en de opslagplaats mag niet via de R15 gebeuren. De opslagplaats wordt via het jaagpad langsheen het Albertkanaal ontsloten en verbonden met het bestaande bedrijf. Voorliggende vergunning houdt geen toestemming in om het jaagpad effectief te gebruiken. Hiervoor moet een overeenkomst met nv De Scheepvaart worden gesloten.

Het uitbreiden van een betonverwerkend bedrijf met een opslagplaats voor restbeton en gebroken betongranulaat op de bedrijfssite en binnen een ambachtelijke zone, is functioneel verenigbaar met de omgeving, op voorwaarde dat voormelde opmerkingen gerespecteerd worden.

Ruimtelijk-schaalaspecten

Voorliggende aanvraag betreft een opslagruimte voor restbeton en gebroken betongranulaat. De opslaghoogte wordt voorzien tot een hoogte van 3,00 m.

Rondom de opslagruimte wordt een grondberm geplaatst met een breedte van 5,00 m en een hoogte van 4,00 m. Hierop worden bomen en struiken geplant.

Aan de bestaande perceelsstructuur worden wijzigingen aangebracht. De nieuwe buffer wordt gedeeltelijk op de aanpalende kadastrale percelen voorzien. Ruimtelijk is er geen motivatie om de percelen, kadastraal bekend als 2/D/616c en 2/D/616g te betrekken bij de

voorliggende aanvraag. De buffer kan perfect op de percelen 2/D/612c, 2/D/614d en 2/D/615 voorzien worden, zoals ook opgenomen in het advies van de milieudienst.

De schaal van de opslagplaats en de grondberm zijn in verhouding met het bedrijf en de ambachtelijke zone waarbinnen voorliggende aanvraag gepland is.

Voorliggende aanvraag is ruimtelijk en voor wat betreft het schaalaspect aanvaardbaar.

Architectuur-cultuuraspecten-esthetiek

De voorliggende aanvraag biedt voor wat betreft de beeldkwaliteit, geen meerwaarde. Door het optrekken van een aarden wal met groenscherm, worden de opslag en de technische installatie visueel afgeschermd. Ook aan de zijde van het kanaal, tussen de opslag en de perceelsgrens, dient de 3,00 m brede zone als groene buffer aangeplant te worden, zodat ook deze zijde meer kwalitatief afgewerkt wordt.

Hinderaspecten-privacy-comforteisen

Op het naastliggende perceel is een woning aanwezig. De woning betreft een zonevreemde woning. De grondberm wordt tot op 4,00 m van deze woning geplaatst. Deze beperkte afstand brengt de leefbaarheid van de woning in het gedrang. In het advies van de milieudienst wordt gevraagd om de buffer anders in te planten. Deze voorwaarden moeten strikt nageleefd worden.

Bestaande erfdienstbaarheden moeten gerespecteerd worden, zonder dat de buffers volledig doorsneden worden, anders missen ze hun bufferend effect.

Alle mogelijke maatregelen moeten genomen worden om hinder te beperken.

De bouwheer van het project moet zelf rekening houden met eventuele andere wetgeving die van toepassing is om hinder te beperken (zoals burgerlijk wetboek, milieuwetgeving, ARAB,...).

Impact op natuur-inkleding-buffering

Dit gedeelte van de ambachtelijke zone is nog sterk bebost. Enkel de zone waar de opslag uitgevoerd zal worden (de verharde zones), kan worden ontbost. Op de overige oppervlakte van het perceel moeten de bomen behouden worden. Het kappen van bomen en de ontbossing is enkel te verantwoorden in functie van de bedrijvigheid. Zolang op de overige oppervlakte geen bedrijvigheid wordt georganiseerd, moeten de bomen worden behouden. Bovendien mogen de percelen 2/D/616c en 2/D/616g niet ontbost worden. Volgens de ingediende documenten zouden deze terreinen ontbost zijn. Dit komt niet overeen met de luchtfoto's van mei 2014. Bovendien werd intussen geen vergunning verleend voor een ontbossing op deze percelen. Deze percelen moeten volledig bebost blijven.

Rondom de opslag (noordelijke, oostelijke en westelijke zijde) wordt een grondberm en een groenberm gerealiseerd met een breedte van 5,00 m en een hoogte van 4,00 m. De opslagplaats wordt bereikt via de kanaalzijde. De beplantingen moeten worden uitgevoerd met een variatie van hoogstammige en laagstammige bomen en struiken. Dit moeten inheemse soorten zijn. De groenbuffer moet aangeplant zijn, vooraleer de opslagplaats in gebruik kan worden genomen. Ook een 3,00 m brede zone langs de perceelsgrens bij het kanaal moet, behoudens de 4,00 m brede oprit, aangeplant worden met een inheemse groenbuffer.

Advies

Gunstig rekening houdend met voormelde opmerkingen.

...

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 15 juni 2015 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden, waarbij zij zich aansluit bij het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

4.

Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij op 29 juli 2015 administratief beroep aan bij verwerende partij, waarin zij onder meer het volgende overweegt:

“
...

Ontvankelijkheid ratione personae en belang

Zoals hierboven reeds werd opgemerkt, is beroepende partij belanghebbende derde in de zin van artikel 4.7.21. §Z 2° VCRO. Beroepende partij heeft belang om het beroepschrift aanhangig te maken o.b.v. artikel 4.7.21 § 2, 2° VCRO gezien zij een natuurlijke persoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing.

De plaatsing van een breekinstallatie in openlucht en de voorziening van opslag van restbeton en betongranulaat en dit in uitbreiding van de bestaande site van de aanvrager zal een verregaande hinder met zich meebrengen in hoofde van de beroepende partij. Beroepende partij is woonachtig in de Schepperstraat dewelke zich in de onmiddellijke nabijheid bevindt van de site zoals ook blijkt uit onderstaande foto ...

Het verleden heeft reeds genoegzaam aangetoond dat de exploitatie van de aanvrager hinder met zich heeft meegebracht voor de buurt. Deze hinder wordt gecreëerd door enerzijds het niet naleven van de bekomen vergunningen (bv. opslag van betonresten terwijl dit noch stedenbouwkundig, noch milieutechnisch vergund was), en stof- en geluidshinder anderzijds. Voor de site werden in het verleden reeds verschillende PV's opgemaakt waarvan het laatste dateert van 2015. Aangezien deze PV's vallen onder het geheim van het strafrechtelijk vooronderzoek kan beroepende partij hiervan geen kopie opvragen en voorleggen.

Voorliggende aanvraag voorziet in de inplanting van een breekinstallatie en daarmee gepaard opslag van betonresten en betongranulaat. Deze activiteit is zeer hinderlijk zoals reeds is gebleken uit het Deputatiebesluit van 15 april 2010 en het Ministerieel Besluit van 23 november 2010 waarbij de milieuvergunning voor het exploiteren van een breekinstallatie werd geweigerd, evenals de daarmee gepaard gaande opslag van puin.

De aangevraagde breekinstallatie en opslag zal een verregaande en abnormale hinder met zich meebrengen.

Middels voorliggende aanvraag/vergunning wordt bovenstaande hinderlijke inrichting opnieuw aangevraagd, en wordt zelf vergunning verleend.

Om dezelfde reden zal beroepende partij verder tevens de milieuvergunning voor het bedrijf aanvechten.

...

Inhoudelijke argumentatie, gericht tegen de bestreden beslissing

1. Strijdigheid met de voorschriften van het BPA

Zoals hierboven aangehaald is het perceel gelegen binnen de contouren van het BPA ambachtelijke zone laagland van 18 juni 1984 en meer bepaald in een "zone voor kleine -en middelgrote ambachtelijke ondernemingen met eventuele woning, die geen abnormale hinder veroorzaken". Uit het verleden bleek reeds dat het aangevraagde volgens de administraties (o.a. ARE) veel hinder met zich zal meebrengen en om die reden geweigerd dient te worden.

Het verleden, en dan meer bepaald de eerdere milieuvergunningsaanvragen en de daarin verleende adviezen, toonden reeds aan dat de breekinstallatie en opslag van beton en andere materialen op de site aanzienlijke hinder met zich zal meebrengen. Deze hinder en overlast wordt ook erkend door de bij onderhavige betrokken instanties.

In casu is zoals reeds aangehaald voornamelijk het hinderaspect van belang. Dit zorgde in het verleden reeds voor veel discussie. Op heden dient te worden vastgesteld dat er nog steeds niet is aangetoond dat de breekinstallatie en aangevraagde opslag geen abnormale hinder zal veroorzaken. Zo wordt in het aanvraagdossier o.m. een geluidsstudie gevoegd van Acoustical Engineering waarin metingen worden gedaan en wordt vastgesteld dat de

geluidsnormen van VLAREM zouden kunnen worden gehaald indien een geluidsmuur wordt geplaatst conform de proefopstelling van de geluidsexpert. Uit het besluit van het verslag blijkt echter dat de geluidsmuur in het aanvraagdossier niet wordt voorzien conform de instructies van de geluidsexpert. De volledige berekening en proefopstelling van de geluidsexpert werd bijgevolg niet overgenomen in de vergunningsaanvraag. De uitgevoerde metingen hebben bijgevolg geen waarde. In het geluidsrapport staat dan ook te lezen dat waarschijnlijk de aangevraagde opstelling ook zal voldoen aan de geluidsnormen (doch dit werd niet berekend en betreft een loutere veronderstelling). Er is niet aangetoond dat aan de VLAREM-normen inzake geluid werd voldaan.

Het bestreden besluit stelt verder dat door de beperkte afstand tot de zonevreemde woning dewelke is gelegen vlak naast de aangevraagde breekinstallatie de leefbaarheid ervan in het gedrang komt, en de aanvrager alle maatregelen dient te nemen om deze hinder te voorkomen.

Het college stelt zelf dat de leefbaarheid van deze woning in het gedrang wordt gebracht.

Het is dus duidelijk dat het aangevraagde een abnormale hinder met zich meebrengt en ter plaatse niet vergunbaar is wegens de onbestaanbaarheid met de voorschriften, minstens de onverenigbaarheid ervan met de goede ruimtelijke ordening.

...
5. De milieu-effecten van het aangevraagde werden niet op afdoende en zorgvuldige wijze in kaart gebracht

...
In de vergunningsbeslissing wordt echter enkel en alleen in het algemeen gesteld –zonder enige concretisering– dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen zal hebben voor het milieu. Er wordt geen enkele bijkomende of in concreto toelichting hieromtrent verstrekt.

Een dergelijke motivering is niet afdoende.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat er geen rekening werd gehouden met de cumulatieve milieueffecten voor het ganse industrieterrein.

Dit alles toont aan dat de vergunningverlenende overheid niet alle relevante gegevens inzake de mogelijke milieueffecten van het aangevraagde bij de opmaak van haar besluitvorming heeft betrokken.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 september 2015 om dit beroep onontvankelijk te verklaren.

Na zij verzoekende partij schriftelijk heeft gehoord, verklaart verwerende partij het beroep op 24 september 2015 onontvankelijk:

“ ...

Elke derde kan een beroep indienen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen, in zoverre hij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder-of nadelen kan ondervinden van de vergunde werken. De derde moet dit evenwel uitdrukkelijk aantonen in zijn beroepschrift.

De hinder ten gevolge van de huidige bestreden beslissing werd niet aangetoond en nergens in het beroepschrift geconcretiseerd.

Beroeper woont op +/- 300m van de aanvraag, met tussen de aanvraag en beroeper een gewestweg gelegen van 30m breed, nog een woning en groenbuffers. Gezien de grote afstand, dient beroeper zijn belang en de hinder die hij vanwege de vergunning ondervindt, des te concreter aan te tonen.

De verplichte omschrijving van de mogelijke rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen is; conform artikel 1, §1, vierde lid van het Beroepenbesluit, voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid van het beroepschrift.

Uit de omschrijving van artikel 1, §1, tweede lid van het Beroepenbesluit blijkt duidelijk dat het moet gaan om persoonlijke hinder en nadelen die de beroepsindieners kunnen lijden en niet de 'hinder' voor de goede ruimtelijke ordening. Dit laatste staat trouwens niet ter beoordeling aan de beroepsindieners, maar behoort tot de soevereine beoordelingsbevoegdheid van de vergunningverlenende overheid.

Er wordt vastgesteld dat het beroepschrift van 29 juli 2015 geen concrete omschrijving bevat van mogelijke hinder of nadelen die de verzoekende partijen zouden kunnen ondervinden ingevolge de beslissing van 15 juni 2015 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herentals, welke concrete voorwaarden oplegt om de ruimtelijke hinder te beperken.

In het beroepschrift worden louter objectieve, feitelijke gegevens weergegeven.

Het voldoende aannemelijk maken dat onrechtstreekse hinder en nadelen kan worden ondervonden als gevolg van de bestreden beslissing verschaft het rechte vereiste belang. De aangehaalde bezwaren (het niet naleven van bekomen vergunningen, weigering van de milieuvergunning, strijdigheid met de voorschriften van het BPA, onduidelijke voorwaarden, afdoende toetsing MER, afdoende natuurtoets, afdoende watertoets, PV's voor de opslag van beton zonder milieuvergunning,...) vertonen geen enkel individueel verband met de verzoekende partijen en de bestreden beslissing, en is eerder te beschouwen als een inhoudelijke kritiek op de beoordeling door het college van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening.

Uit navraag bij de gemeentelijke milieudienst blijkt ook dat de PV's waarnaar worden verwezen allen zijn opgemaakt over de opslag van betonresten zonder de nodige milieuvergunning en dit op de locatie waarvoor nu een bouw- en milieuvergunning wordt aangevraagd. Beroeper maakt evenwel niet concreet over welke hinder, al dan niet omschreven in deze PV's (waarvan de inhoud ... voor deputatie onbekend is) het zou gaan en/of welke door beroeper zelf worden ervaren.

Beroeper kan niet verwijzen naar vorige afgeleverde vergunningen.

In 2011 werd door de stad een tijdelijke milieuvergunning afgeleverd voor het breken van de betonresten die op het betreffende terrein werden opgeslagen. Eén van de voorwaarden was dat er een geluidstudie werd gemaakt van de hinder die deze activiteit kan veroorzaken met de bedoeling de later aan te vragen milieuvergunning voor de opslag en breken van betonpuin beter te kunnen beoordelen. De in de geluidstudie opgenomen voorstellen om geluidshinder te voorkomen zijn nu uitgewerkt in de nieuwe bouwvergunning.

Ook het verwijzen naar 'de hinder voor de buurt' of 'een verregaande/abnormale hinder', tonen niet aan dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en welke hinder of nadelen die beroeper zelf ondervindt of zal ondervinden.

Beroeper kan evenmin verwijzen naar de hinder zoals omschreven voor de nabije zonevreemde woning, welke niet de woning is van beroeper zelf, nog van een andere beroepsindiener.

...

Het beroep van Frans Willems wordt onontvankelijk verklaard.

...

Dit is de bestreden beslissing.

5.

Op 24 september 2015 verleent verwerende partij tevens een met voorliggende aanvraag gerelateerde milieuvergunning om een betoncentrale te veranderen door toevoeging van percelen 2-D-615, 2-D-612C, 2-D-614D en uitbreiding, omvattend het breken van betonoverschotten en/of gebroken beton met een mobiele breker van 140kW (30.1.2) en de

opslag van max. 1000m³ betonoverschotten en/of gebroken beton (30.10.1), waarin het volgende wordt overwogen:

“ ...

Overwegende dat de bijzondere voorwaarden, opgelegd in de stedenbouwkundige vergunning met kenmerk 2015/00067 d.d. 15 juni 2015, te allen tijde van toepassing blijven.

... ”

Overwegende dat er gedurende het openbaar onderzoek 98 bezwaren werden ingediend..., welke onder meer betrekking hadden op geluidshinder; dat om de hinder naar de omgeving toe verder te beperken, het aantal sessies waarbij restbeton behandeld wordt met een breekinstallatie wordt beperkt tot 3 sessies per jaar van elk 5 werkdagen, in plaats van 4 sessies van elk 5 werkdagen, zoals voorgesteld door de PMVC;

... ”

Tegen dit besluit werd administratief beroep aangetekend, waarover in het dossier waarover de Raad beschikt geen verdere gegevens beschikbaar zijn.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

Verzoekende partij voert de schending aan van de artikelen 4.7.21, §2, 2° en 4.7.23, §1 VCRO, van artikel 1, §1, leden 2 en 4 van het besluit van de Vlaamse regering tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige en verkavelingsvergunningen en van de artikelen 2 en 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Zij licht het middel toe als volgt:

“ ...

24. Art. 4.7.21, §2, 2° VCRO stelt: "§2. Het beroep, vermeld in §1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld: ...2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing;

25. Art. 1. BVR 24 juli 2009 stelt: "§1. Het beroepschrift, bedoeld in artikel 4.7.21 VCRO, wordt gedagtekend en bevat: ... 3° een inhoudelijke argumentatie in verband met de beweerde onregelmatigheid van de bestreden beslissing. Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen. De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid."

26. De invulling van een belanghebbende om beroep in te stellen bij de Deputatie die art. 4.7.21, §2, 2° VCRO voorziet is identiek aan de omschrijving van belanghebbende voorzien in art. 4.8.11, §1, 3° VCRO om beroep in te stellen bij Uw Raad. In die zin kan worden verwezen naar de rechtspraak van Uw Raad die er bestaat omtrent de invulling van de term 'belanghebbende' zoals destijds voorzien in art. 4.8.11 (vroeger art. 4.8.16) VCRO.

...

29. Er dient te worden aangetoond er hinder kan worden ondervonden door de belanghebbende.

...

31. Het is zo dat verzoeker dient aan te tonen dat er hinder kan zijn en dit ten gevolge van de bestreden beslissing. Deze hinder dient echter niet absoluut vast te staan.

...

33. In casu heeft verzoeker i.k.v. het administratief beroep op voldoende wijze duidelijk gemaakt dat deze hinder kan lijden ten gevolge van de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning. In de beroepsnota staat te lezen ...

34. Verzoeker toont aan waar hij woonachtig is ten opzichte van het perceel waarop de vergunning betrekking heeft. Zoals blijkt uit de gevoegde luchtfoto ligt de woning van verzoeker aan de andere zijde van de ringweg aan de rand van een woonwijk. De woning van verzoeker is een van de meest nabijgelegen woningen gelegen in woongebied.

35. Verzoeker verwijst in de beroepsnota naar het voorwerp van de vergunningsaanvraag ...

36. Verzoeker verwijst in de beroepsnota naar stofhinder en geluidshinder dewelke kan voortvloeien uit datgene dat wordt aangevraagd. De vergunning voorziet enerzijds in de opslag van restbeton en gebroken betongranulaat zodat stofhinder mogelijk is en anderzijds in de plaatsing van een breekinstallatie met geluidsscherm zodat geluidshinder mogelijk is. De aanvrager vreest zelf dat er sprake is van geluidshinder aangezien deze zelf voorziet in een geluidsscherm. Verzoeker heeft aldus wel degelijk in zijn beroepschrift concreet aangegeven welke nadelen en hinder hij meent te zullen ondervinden. Nu de bestreden beslissing zulks onbegrijpelijk ontkent is ter zake sprake van een foutieve formele motivering en dus een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

37. Hinder -dus ook stof en geluidshinder- is een aspect dat dient te worden meegenomen bij de beoordeling van de ruimtelijke ordening. Dit wordt uitdrukkelijk bepaald in art. 4.3.1, §2 VCRO. Deze hinder kan eveneens betrekking hebben op milieuhinder zoals ook wordt bevestigd door de Raad van State ...

38. Uit het bovenstaande blijkt dat de hinder wel degelijk kan voortvloeien uit de aangevraagde (nieuwe) activiteiten/vergunning en dus geenszins gekoppeld is aan de bestaande handelingen/vergunningen. Er is een rechtstreeks causaal verband.

39. Daarnaast verwees verzoeker in diens beroepsnota eveneens naar de weigering van de milieuvergunning zowel door de Deputatie als de Minister en dit voor de tijdelijke opslag van beton en asfalt en het plaatsen van een breekinstallatie. In de beroepsnota werd de eerdere weigering van de milieuvergunning van 23 november 2010 letterlijk geciteerd ...

40. Uit bovenstaand citaat blijkt bijgevolg onomstotelijk dat tijdens de procedure van de milieuvergunning voor o.m. de breekinstallatie werd vastgesteld dat deze hinder zal veroorzaken naar de omwonenden, doch dat ervoor dient te worden gezorgd dat deze hinder tot een aanvaardbaar niveau wordt gebracht.

41. Uit het bovenstaande blijkt bijgevolg (1) onomstotelijk dat er sprake kan zijn van hinder in hoofde van verzoeker en (2) dit op voldoende wijze werd aangetoond.

42. Dat het aangevraagde hinder kan veroorzaken wordt ook erkend door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar middels mail van 16 september 2015 (stuk 9) waarin deze stelt: "De hinder die enigszins in het beroepschrift beschreven wordt -echter niet concreet- heeft geen betrekking op de bestreden vergunningsbeslissing die juist concrete voorwaarden oplegt om de mogelijke hinder te beperken. U kan steeds in uw schriftelijke uiteenzetting uw argumenten hierover meegeven."

43. De PSA erkent met andere woorden dat het aangevraagde hinder met zich meebrengt, doch stelt dat door het opleggen van vergunningsvoorwaarden (i.c. een geluidsscherm) deze hinder wordt beperkt.

44. Indien men de ontvankelijkheidsvereiste op deze manier zal invullen kan er nooit sprake zijn van zichthinder als men voorziet in een groenscherm, kan er nooit sprake zijn van stofhinder als men voorziet in een sproei-installatie, kan er nooit sprake zijn van geluidshinder als men voorziet in een geluidsscherm. Deze houding is manifest foutief. De beoordeling dewelke de PSA/Deputatie doet betreft een beoordeling van de grond van de zaak. De Deputatie erkent namelijk dat er sprake kan zijn van hinder (hetgeen conform rechtspraak van Uw Raad voldoende is), doch meent dat deze beperkt is (aanvaardbaar - zie mail PSA stuk 9) doordat een geluidsscherm wordt opgelegd waarna het beroep niet ontvankelijk wordt verklaard. Dit betreft echter geen beoordeling van de ontvankelijkheid, doch wel van de grond van de zaak.

45. Het bestreden besluit kan dan ook niet worden gevolgd waar dit stelt dat in het beroepschrift de hinder die beroeper, huidig verzoeker, lijdt niet voldoende werd geconcretiseerd. Het beroep werd ten onrechte onontvankelijk verklaard en houdt aldus een schending in van de in hoofding aangehaalde artikelen.

...

48. Ondergeschikt wenst verzoeker nog op te merken dat ook artikel 4.7.23, §1 VCRO werd geschonden nu verzoeker niet werd gehoord voorafgaandelijk aan de bestreden beslissing. Verzoeker had zulks nochtans expliciet bij de indiening van het beroep gevraagd. Verzoeker heeft m.a.w. niet de kans gekregen zich mondeling te verweren m.b.t. de beweerde onontvankelijkheid van zijn beroepschrift. Artikel 4.7.23, §1 VCRO vermeldt nergens dat het recht om te worden gehoord beperkt blijft tot discussies omtrent de gegrondheid van een beroep en niet de ontvankelijkheid. Ook om deze reden, nl. het miskennen van de hoorzitting, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd.

..."

Verzoekende partij voegt hieraan in haar wederantwoordnota nog het volgende toe:

..."

27. Het is zo dat verzoeker dient aan te tonen dat er hinder kan zijn en dit ten gevolge van de bestreden beslissing. Deze hinder dient echter niet absoluut vast te staan. Evenmin is het vereist dat belanghebbende derden in hun beroepschrift bij de Deputatie een aparte rubriek opnemen waarin zij de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder en nadelen omschrijven die zij ten gevolge van een vergunningsbeslissing kunnen ondervinden.

...

30. Deze ontvankelijkheidsvereiste strekt er bovendien toe om loutere pro forma beroepen te vermijden en mag volgens Uw Raad bijgevolg niet overdreven formalistisch worden geïnterpreteerd ...

... de decreetgever de toegang van belanghebbende derden tot de administratieve beroepsprocedure als een principieel uitgangspunt heeft beschouwd en dit heeft verwoord in artikel 4.7.21 §2 VCRO. Een te formalistische beoordeling staat zonder meer op gespannen voet met artikel 9 lid 3 van het Verdrag van Aarhus dat de lidstaten de verplichting oplegt om belanghebbende derden toegang te verschaffen tot bestuurlijke en jurisdisctionele beroepsprocedures.

...

36. Wat de stof- en geluidshinder betreft, dient te worden opgemerkt dat de meest voorkomende windrichting west/zuid-west betreft waardoor het stof en geluid in de richting van de woning van verzoeker wordt geblazen. De afstand van 300m impliceert dus geenszins dat verzoeker geen hinder meer zou kunnen ondervinden van de exploitatie.
...

2.

Verwerende partij betwist de gegrondheid van het middel in haar antwoordnota en laatste nota als volgt:

“ ...

1. Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bepaalt dat een beroep tegen een uitdrukkelijke of stilzwijgende beslissing van het college van burgemeester en schepenen onder meer kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

De Memorie van Toelichting bij het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen – en handhavingsbeleid (Parl.St.VI.Parl. 2008-09, nr. 2011/1, 185) vermeldt nadrukkelijk dat derde-belanghebbenden steeds moeten kunnen aantonen dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.

Artikel 1, §1, 3°, tweede lid Beroepenbesluit geeft uitvoering aan voormelde vereiste en vermeldt: “Indien de indiener van het beroep een natuurlijke persoon of rechtspersoon is die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing, omvat het beroepschrift tevens een omschrijving van deze hinder of nadelen. ... De vereisten van deze paragraaf zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.”

Indien in een beroepschrift m.a.w. geen “omschrijving” van hinder of nadelen kan worden gevonden ingevolge de bestreden beslissing, moet verwerende partij bijgevolg beslissen tot onontvankelijkheid van het beroep.

2. Artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO bevat een identieke omschrijving voor derde-belanghebbenden om voor Uw Raad op ontvankelijke wijze een verzoek tot schorsing en/of vernietiging te kunnen indienen, namelijk: “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden” ingevolge de bestreden beslissing (artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO), dan wel ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing of aktenaam van een melding (artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO).

Over de hinder of nadelen in het kader van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO heeft Uw Raad al meerdere arresten geveld.

Gezien artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO en artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO een identieke omschrijving voor derde-belanghebbenden bevatten, kan de rechtspraak van Uw Raad ook toegepast worden voor derde-belanghebbenden in het kader van het georganiseerd administratief beroep in de reguliere procedure tegen een beslissing van het college van burgemeester en schepenen bij de deputatie.

3. Wat betreft het belang van een verzoekende partij als derde-belanghebbende bij Uw Raad stelt vaste rechtspraak van Uw Raad het volgende ...

Het komt er m.a.w. op neer dat een derde-belanghebbende in zijn beroepsschrift zijn/haar persoonlijk, direct en actueel belang dient aan te tonen en dit aan de hand van voldoende waarschijnlijk gemaakte hinder en nadelen, waarbij het causaal verband met de bestreden beslissing op het eerste zicht niet betwistbaar is.

4. Het administratief beroepsschrift bevat het volgende m.b.t. de ontvankelijkheid ratione personae en het belang van verzoekende partij ...

Bovenstaande uiteenzetting kan echter niet volstaan om het belang van verzoekende partij aan te tonen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er tussen het perceel van verzoekende partij en het voorwerp van de aanvraag een grote afstand (+/- 300m) gelegen is ...

De zwarte pijl die door verzoekende partij in zowel zijn administratief beroepsschrift als in zijn verzoekschrift wordt aangegeven als zijnde de afstand tussen het voorwerp van de aanvraag en zijn perceel, geeft m.a.w. geen correct beeld weer van de werkelijke afstand. De zwarte pijl refereert naar de reeds bestaande activiteiten die geen onderdeel zijn van onderhavige aanvraag.

Bovenstaande foto geeft duidelijk weer dat verzoekende partij woonachtig is op een grote afstand van het voorwerp van de aanvraag. Daarenboven wordt het voorwerp van de aanvraag nog door diverse groenbuffers en een gewestweg gescheiden van het perceel van verzoekende partij ...

Tussen het perceel van de aanvraag en de eigendom van verzoekende partij zijn bovendien nog een gewestweg van 30m breed, nog een andere woning, diverse bestaande groenbuffers en een bos gelegen. Verder voorziet de bij de deputatie bestreden beslissing dat het voorwerp van de aanvraag zowel aan de noord- oost en westzijde omsloten moet worden door een aan te leggen grondberm met groenscherm tot een hoogte van 4,00m en een breedte van 5,00m. Deze groenbuffer moet aangeplant zijn, vooraleer de opslagplaats in gebruik kan genomen worden. Tevens wordt de breekinstallatie aan de noord en oostzijde afgeschermd door een geluidsscherm met een hoogte van 4,00m. De stapelhoogte van het restbeton en de gebroken betongranulaten mag maximaal 3 meter bedragen. De beslissing van 15 juni 2015 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals legt m.a.w. concrete voorwaarden op om de ruimtelijke hinder te beperken.

Door verzoekende partij worden de reeds aanwezige buffers (groenbuffers, andere woning, gewestweg) en de door het college van burgemeester en schepenen opgelegde voorwaarden simpelweg genegeerd in het beroepsschrift. In het beroepsschrift worden louter objectieve en feitelijke gegevens weergegeven die geenszins kunnen volstaan om het rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband tussen de uitvoering van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen voor verzoekende partij aan te tonen.

Het verwijzen naar “de hinder voor de buurt” of “een verregaande/abnormale hinder”, tonen niet aan dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband bestaat tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en welke hinder of nadelen die verzoekende partij zelf ondervindt of zal ondervinden.

Ook de aangehaalde bezwaren (het niet naleven van bekomen vergunningen, weigering van de milieuvergunning, strijdigheid met de voorschriften van het BPA, onduidelijke voorwaarden, afdoende toetsing MER, afdoende natuurtoets, afdoende watertoets, PV's voor de opslag van beton zonder milieuvergunning,...) vertonen geen enkel individueel verband met verzoekende partij en de bestreden beslissing, en zijn eerder te beschouwen als een inhoudelijke kritiek op de beoordeling door het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals van de verenigbaarheid van het project met de goede ruimtelijke ordening.

De ingeroepen geluidshinder en stofhinder hebben niets te maken met de bestreden beslissing, maar vloeien voort uit de bestaande handelingen. Zij hebben geen causaal verband met de werken die met de bestreden beslissing worden vergund.

Tot slot kan opgemerkt worden dat de deputatie bij beslissing van 24 september 2015 een voorwaardelijke milieuvergunning heeft verleend om een betoncentrale ... te veranderen door toevoeging van percelen 2-D-615, 2-D-612C, 2-D-614D en uitbreiding, omvattend:

- het breken van betonoverschotten en/of gebroken beton met een mobiele breker van 140 kW (30.1.2);
- de opslag van max. 1.000 m³ betonoverschotten en/of gebroken beton (30.10.1).

Geconcludeerd moet worden dat verzoekende partij niet aantoont dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij hierdoor zal ondervinden.

5. In ondergeschikte orde wordt door verzoekende partij een schending van de hoorplicht ingeroepen omdat verzoekende partij niet gehoord zou zijn.

Niets is echter minder waar.

Aan de hoorplicht, zoals vastgelegd in artikel 4.7.23 VCRO, is voldaan indien degene die verzoekt te worden gehoord, op het ogenblik dat hij wordt gehoord, inzage heeft of beschikt over alle gegevens en stukken die door de bevoegde overheid bij de beoordeling van de aanvraag zullen worden betrokken en hij aan de bevoegde overheid zijn opmerkingen met betrekking tot de zaak heeft kunnen toelichten.

Daaruit volgt dat de partij die gebruik maakt van het door artikel 4.7.23, §1, eerste lid VCRO bepaalde recht om te worden gehoord, een redelijke termijn wordt gelaten om haar zaak voor te bereiden.

‘Nuttig horen’ betekent dat de betrokken partij tijd krijgt om argumenten te ontwikkelen, stukken bij te brengen of te reageren op voor haar ongunstige stukken en aldus te proberen het vergunningverlenend bestuursorgaan van haar zienswijze over de aanvraag te overtuigen.

Bij brief van 15 september 2015 wordt verzoekende partij op de hoogte gebracht van het feit dat zijn beroepsschrift niet voldoet aan de ontvankelijkheidsvereisten van artikel 4.7.21 VCRO en wordt meegedeeld dat zijn beroep als onontvankelijk zal worden voorgelegd aan verwerende partij. In dit schrijven werd meegedeeld dat de mondelinge hoorzitting d.d. 22 september 2015 zal vervangen worden door een schriftelijke hoorzitting. Weliswaar krijgt de beroeper de mogelijkheid om zijn argumentatie, omtrent het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar dan wel andere elementen, schriftelijk uiteen te zetten in de zin van artikel 4.7.23, §1 VCRO. Deze schriftelijke argumentatie diende uiterlijk 24 september 2015 aan de deputatie bezorgd te worden.

(stuk 18) Het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar werd als bijlage bij voormeld schrijven gevoegd.

Met een schrijven van 16 september 2015 reageert verzoekende partij op het standpunt van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. (stuk 19)

Bijgevolg heeft verzoekende partij de kans gekregen om op een volwaardige manier te reageren op het verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. De deputatie heeft volwaardige kennis gekregen van de tegenargumenten van de betrokken partij over elementen die worden opgeworpen door de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar. De betrokkene werd dan ook nuttig, dit is met kennis van zaken, schriftelijk gehoord. Dit is volledig conform artikel 4.7.23, §1 VCRO.

Het feit dat de verzoekende partij het niet eens is met de gevolgen die aan haar argumenten is gegeven door de verwerende partij, impliceert geen schending van artikel 4.7.23, § 1 VCRO, noch een schending van het beginsel van de hoorplicht.

...

3.

Tussenkomende partij betwist de gegrondheid van het middel in haar schriftelijke uiteenzetting als volgt:

“ ...

A. Betreffende de onontvankelijkheid

1) Locatie woning de heer WILLEMS

III.2 De woning van de heer WILLEMS bevindt zich in de nabijheid van de reeds aanwezige, en volledig vergunde, betoncentrale.

De inplanting van de breekinstallatie en opslag bevinden zich op de uitbreiding van de site waardoor de breekinstallatie nog verder verwijderd zal zijn van de bestaande woning van de heer WILLEMS.

Er is dan ook geen sprake van enige bijkomende hinder van de breekinstallatie.

De Deputatie heeft dan ook terecht geoordeeld dat de heer WILLEMS geen bewijs levert van enige rechtstreekse of onrechtstreekse hinder.

2) Vorige vergunningen

III.3 De heer WILLEMS baseerde zijn beroep destijds onder meer op de vergunningen die er vroeger werden afgeleverd.

Zo verwees de heer WILLEMS naar een besluit van de Deputatie van 15 april 2010 en het Ministerieel Besluit van 23 november 2010 waarbij de milieuvergunning voor het exploiteren van de breekinstallatie werd geweigerd.

De heer WILLEMS gaat echter volledig voorbij aan het feit dat bij de nieuwe vergunning door CENTERBETON er al rekening werd gehouden met de toenmalige bezwaren en opmerkingen.

III.4 De huidige vergunde werken zijn veel kleinschaliger dan destijds aangevraagd en bovendien handelt het enkel over het breken van eigen betonoverschot en niet meer het aanvoeren van betonoverschot van derden.

Zo werd de aanvraag destijds ingediend voor een hoeveelheid van 5.555 m³ waarbij er zowel betonoverschot als bouwafval zou verwerkt worden en 500 ton asfalt. In de aanvraag waarover huidig beroep handelt ging het enkel over een hoeveelheid van 1.000 m³ van eigen betonoverschot, geen bouwafval en geen asfalt.

3) Geen hinder

III.5 De heer WILLEMS toonde derhalve niet aan dat er sprake was van enige persoonlijke hinder en ook thans in het verzoekschrift beroep tot nietigverklaring wordt er geen enkel bewijs geleverd.

De Deputatie heeft derhalve correct geoordeeld dat het beroep van de heer WILLEMS onontvankelijk was.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Verzoekende partij stelt in essentie dat zij in haar administratief beroepschrift ten aanzien van verwerende partij op afdoende concrete wijze aannemelijk maakt dat zij hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden stedenbouwkundige vergunning van de stad Herentals,

zodat zij in de bestreden beslissing ten onrechte niet als belanghebbende wordt beschouwd in de zin van artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO.

2.

Artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO luidt als volgt:

*“Het beroep, vermeld in §1, kan door volgende belanghebbenden worden ingesteld: ...
2° elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing.”*

Om als derde belanghebbende bij verwerende partij een georganiseerd administratief beroep te kunnen instellen, vereist geciteerd artikel niet dat verzoekende partij hinder of nadelen die het gevolg zijn van de bestreden vergunningsbeslissing in eerste aanleg moet ondervinden. Het volstaat dat zij redelijkerwijze aannemelijk maakt dat er een risico bestaat op het ondergaan van de door haar aangevoerde hinder of nadelen. Geciteerd artikel vereist evenmin dat deze hinder of nadelen ten gevolge van de bestreden vergunningsbeslissing in eerste aanleg, of het risico op het ondergaan ervan, door verzoekende partij uitsluitend rechtstreeks kan/kunnen worden ondervonden. Het volstaat dat verzoekende partij de aangevoerde hinder of nadelen of het risico daarop onrechtstreeks ondervindt of kan ondervinden.

In uitvoering van artikel 4.7.25 VCRO bepaalt artikel 1, §1, lid 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 2009 tot regeling van sommige onderdelen van de administratieve beroepsprocedure inzake stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen dat de in artikel 4.7.21, §2, 2° VCRO bedoelde belanghebbenden in hun administratief beroepschrift een omschrijving moeten geven van de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen die zij kunnen ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Nog daargelaten de vraag of de artikelen 4.7.21 tot en met 4.7.25 VCRO een voldoende decretale grondslag bieden voor de sanctie van onontvankelijkheid zoals bepaald in artikel 1, §1, laatste lid van voormeld besluit, moet worden vastgesteld dat artikel 4.7.21, §2 VCRO derde-belanghebbenden verplicht om hun hinder of nadelen, de vrees hiervoor of het risico hierop aannemelijk en concreet kenbaar te maken aan verwerende partij.

Het openstellen van het administratief beroep voor derde-belanghebbenden werd door de decreetgever als belangrijk uitgangspunt van artikel 4.7.21, §2 VCRO beschouwd. Uit de parlementaire voorbereidingen (MvT, Parl. St., VI. P, 2008-09, nr. 2011/1, 184; Verslag, Parl. St., VI. P., 2008-09, nr. 2011/6, 57) blijkt dat die regeling “*moet worden gekaderd in artikel 9, derde lid, van het Verdrag van Aarhus, volgens hetwelk de overheid dient te waarborgen dat burgers ‘wanneer zij voldoen aan de eventuele in het nationale recht neergelegde criteria, toegang hebben tot bestuursrechtelijke of rechterlijke procedures om het handelen en nalaten van privé-personen en overheidsinstanties te betwisten die strijdig zijn met bepalingen van haar nationale recht betreffende het milieu’*”. De verplichting in hoofde van derde-belanghebbenden om de hinder en nadelen te omschrijven mag dan ook niet overdreven formalistisch en restrictief worden beoordeeld, gezien een te hoge drempel op de toegang tot de administratieve beroepsprocedure afbreuk zou doen aan of onverzoenbaar zou zijn met het effectieve recht op toegang tot deze procedure die de decreetgever met artikel 4.7.21, §2 VCRO aan derde-belanghebbenden heeft willen waarborgen.

3.

Het voorwerp van de bestreden beslissing betreft (“*in uitbreiding van de bestaande site van de aanvrager*”) onder meer de opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en het plaatsen van een breekinstallatie. Verzoekende partij stelt in haar administratief beroepschrift dat zij daardoor verregaande hinder zal ondervinden, gelet op het feit dat zij “*woonachtig is in de Schepperstraat, dewelke zich in de onmiddellijke nabijheid bevindt van de site*”, hetgeen zij

aantoont aan de hand van een luchtfoto. Zij wijst op de vaststelling dat *“het verleden reeds genoegzaam heeft aangetoond dat de exploitatie van de aanvrager hinder met zich heeft meegebracht voor de buurt”*, die *“wordt gecreëerd door enerzijds het niet naleven van de bekomen vergunningen (bv. opslag van betonresten terwijl dit noch stedenbouwkundig, noch milieutechnisch vergund was), en stof- en geluidshinder anderzijds”*, in de rand waarvan zij wijst op het bestaan van processen-verbaal. Zij stelt dat *“de inplanting van een breekinstallatie en daarmee gepaard opslag van betonresten en betongranulaat”* *“zeer hinderlijk is, zoals reeds is gebleken uit het Deputatiebesluit van 15 april 2010 en het Ministerieel Besluit van 23 november 2010 waarbij de milieuvergunning voor het exploiteren van een breekinstallatie werd geweigerd, evenals de daarmee gepaard gaande opslag van puin”*, terwijl *“deze hinder en overlast ook wordt erkend door de bij onderhavige betrokken instanties”*. Zij meent *“dat er nog steeds niet is aangetoond dat de breekinstallatie en aangevraagde opslag geen abnormale hinder zal veroorzaken”*, in de rand waarvan zij verwijst naar een geluidstudie in het aanvraagdossier *“waarin metingen worden gedaan en wordt vastgesteld dat de geluidsnormen van VLAREM zouden kunnen worden gehaald indien een geluidsmuur wordt geplaatst conform de proefopstelling van de geluidsexpert”*, terwijl *“uit het besluit van het verslag blijkt dat de geluidsmuur in het aanvraagdossier niet wordt voorzien conform de instructies van de geluidsexpert”*, waardoor *“de uitgevoerde metingen geen waarde hebben”*, temeer *“in het geluidsrapport staat te lezen dat waarschijnlijk de aangevraagde opstelling ook zal voldoen aan de geluidsnormen (doch dit werd niet berekend en betreft een loutere veronderstelling)”*, zodat *“er niet is aangetoond dat aan de VLAREM-normen inzake geluid werd voldaan”*. Zij wijst tevens op het feit *“dat er geen rekening werd gehouden met de cumulatieve milieueffecten voor het ganse industrieterrein”*.

Gezien verzoekende partij in haar beroepschrift expliciet wijst op het feit dat de met de bestreden beslissing in eerste aanleg vergunde opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en het plaatsen van een breekinstallatie stof- en geluidshinder kan veroorzaken in haar hoofde, gelet op de situering van haar woning in de onmiddellijke nabijheid van de bedrijfssite, maakt zij voldoende aannemelijk dat zij rechtstreekse dan wel onrechtstreekse hinder en nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. De potentiële geluidshinder van de breekinstallatie wordt overigens in de bestreden beslissing expliciet erkend, gezien wordt gewezen op de vaststelling dat er in het kader van *“een tijdelijke milieuvergunning voor het breken van de betonresten die op het betreffende terrein werden opgeslagen in 2011”* als voorwaarde werd opgelegd *“dat er een geluidstudie werd gemaakt van de hinder die deze activiteit kan veroorzaken met de bedoeling de later aan te vragen milieuvergunning voor de opslag en breken van betonpuin beter te kunnen beoordelen”* en dat *“de in de geluidstudie opgenomen voorstellen om geluidshinder te voorkomen nu zijn uitgewerkt in de nieuwe bouwvergunning”*. Hetzelfde geldt wat betreft de potentiële stofhinder van de opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en de breekinstallatie, in het kader waarvan in de bestreden beslissing in eerste aanleg maatregelen worden voorzien zoals een beperking van de opslaghoogte en het plaatsen van een grondberm met bomen en struiken. De vaststelling van verwerende partij dat de bestreden beslissing in eerste aanleg, in het licht van de potentiële stof- en geluidshinder, *“concrete voorwaarden oplegt om de ruimtelijke hinder te beperken”*, doet geen afbreuk aan het bestaan van deze hinder, temeer verzoekende partij in haar beroepschrift onder meer stelde dat *“de milieueffecten van het aangevraagde niet op afdoende en zorgvuldige wijze in kaart werden gebracht”* en de opgelegde vergunningsvoorwaarden onduidelijk zijn, inzonderheid de voorwaarde inzake *“het plaatsen van de breekinstallatie op een constructie die de trillingen opvangt”*, in functie van de reductie van de trillingen en het geluid. Gelet op de aard van de betreffende hinderaspecten doet het gegeven dat verzoekende partij *“op +/- 300m van de aanvraag woont, met tussen de aanvraag en beroeper een gewestweg gelegen van 30m breed, nog een woning en groenbuffers”* evenmin afbreuk aan haar belang om administratief beroep in

te stellen, temeer zij in haar beroepschrift tevens expliciet opmerkt *“dat er geen rekening werd gehouden met de cumulatieve milieueffecten voor het ganse industrieterrein”*.

Gelet op voormelde uiteenzetting toont verzoekende partij in haar beroepschrift op afdoende wijze aan welke persoonlijke hinder en nadelen zij als omwonende van de vergunde inrichting vreest. De vaststelling dat verzoekende partij wijst op het feit dat de opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en het plaatsen van een breekinstallatie stof- en geluidshinder kunnen veroorzaken, terwijl niet wordt betwist dat deze hinderaspecten inherent verbonden zijn met het voorwerp van de bestreden stedenbouwkundige vergunning, volstaat om haar belang bij haar administratief beroep te staven.

Het middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv CENTERBETON is ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van verwerende partij van 24 september 2015, waarbij het administratief beroep van verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Herentals van 15 juni 2015 tot het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning voor de gedeeltelijke ontbossing, opslag van restbeton en gebroken betongranulaat en het plaatsen van een breekinstallatie met geluidsscherm op de percelen gelegen te Herentals, Poel 11, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummers. 616G, 614D, 616C, 615, 612C haar rechtskracht herneemt.
3. De Raad beveelt verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van verzoekende partij, en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 februari 2018 door de achtste kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Marino DAMASOULIOTIS

Pascal LOUAGE